

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Róbert bácsi karácsonya*

Forrás:

Magyarország

Bp
(Hely)

1923. 1. 3.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

362.54

Hely

Idő

"1923"

Személy

Helyszám

362.54 "1923" Róbert bácsi

Róbert bácsi karácsonya

Méltelen jótékonykodók. — 171 gyerek és 50 nyugdíjas tanítónő. — Hét éhes ember enni kér...

(A Magyarország tudósítójától.) Budapest szegényei és gazdagjai egyformán ismerik Róbert bácsit. A szegények azért, mert kapnak főle, a gazdagok azért, mert adnak neki, hogy azután szétossza a főváros szegényei között. Karácsony hete az igazi boldogság hete Róbert bácsi számára, mert ezen a héten még a szokott mértéknél is nagyobb arányokban gyakorolhatja jótékonyágát, minthogy a gazdagok is nagyobb arányokban juttatják hozzá adományait. Az elmúlt karácsonyi ünnepek alatt nagyon sok adományt osztott szét Róbert bácsi Budapest szegényei között.

A jótétemények a Grassalkovich utcában kezdtek, ahol

egy ismeretlen jóbarát

lehetővé tette, hogy száz szegény család egyenkint huszonöt kiló burgonyát és 8–10 kiló kenyeret kapjon karácsonyra. Ugyancsak itt száz gyermek cipőt kapott. Miután ezeket az adományokat szétosztották, a névtelenségbe burkolódzó jóbarát

lakására invitált meg 171 gyermeket.

A lakásban gyönyörű karácsonyfa fogadta a gyermekcsereget, akik között édességet, cipőt és ruhát osztottak szét. Egy ugyancsak az ismeretlenség homályába burkolódzó hölgy, akinek tudomása volt arról, hogy Róbert bácsi minden karácsonykor 150 felnőttnek szokott vacsorát adni, kijelentette, hogy átveszi a 150 felnőttet és megvendégeli a lakásban. Így is történt. A 150 szegény ember az illető hölgy lakásán nagyszerű karácsonyi vacsorát kapott, amely a következőkből állott: halles, sült főzelékekkel, mákos és diós kalács. Ezek a jótékonykodásokon kívül fennakadás nélkül működött még Róbert bácsi nyilvános népkonyhája is a Dob ucca és Hársfa ucca sarkán, valamint az egyik szomszédos házban, ahol szintén igen sok szegény kapott ennivalót a karácsonyi ünnepek alatt.

Január elsején Róbert bácsi folytatta áldásos te-

vékenységét és

50 nyugdíjas tanítónőnek

juttatott téli ruhát. Ezek a tanítónők valamennyien hatvan-nyolcvan évesek, ötven évet szolgáltak és teljesen támasz nélkül állnak, a szó teljes értelmében fáznak és éheznek, azonban a most megkezdett tárogatás előreláthatólag folytatódni fog és a jövőben a lehetőség szerint juttatnak nekik némi élelmet és ruházatot. Érdekes volt, amikor tegnap a Dob ucca és Hársfa ucca sarkán berendezett uccai étkező előtt, ahol a szegények karácsony hetében minden nap káposztát, húst, mákos és diós kalácsot kaptak, felállott az egyik szegény ember és hosszú verses felkészítőt mondott Róbert bácsira, akinek a szegények nevében megköszönte fáradozását.

A szomszédos házban berendezett népkonyhában — ahol Róbert bácsi szerint a szemérmesebb szegények étkeznek — ezidőszereint

naponként 35 megmentett öngyilkos kap ellátást.

Az „Életuntak Védőirodája“ különben is nagyszé-
rűen teljesítette a múlt évben hivatását. Az irodá-
nak, amelyet Róbert bácsi vezet, helyiségei a főka-
pitányság épületében vannak és már nagyon sok
esetben mentettek meg elkeseredett embereket az
életnek. A múlt évben

1500 esetben nyújtott segítséget

az iroda, sajnos, negyven százalék volt a halálozás
és csak hatvan a megmentett. Sokszor sikerült a be-
avatkozás és előfordult olyan eset is, mint például
egy mérnöké, akit Róbert bácsi mentett meg az ön-
gyilkosságtól és aki most ugyan állás nélkül van,
de annyira kedvet kapott az élethez, hogy a Dob-
uccai népkonyhában kilenc porciót is elfogyaszt. A
megmentett öngyilkosok között különben igen sokféle
foglalkozásuak akadnak, színészek, a megszállott te-
rületekről menekült újságírók, hivatalnokok és
munkások.

Róbert bácsi büszkén meséli, hogy népkonyhá-
ban sosem marad egy falat étel sem, mind elfo-
gyasztják a szegények, sőt gyakran kevés is az élel-
miszer. Legutóbb történt, hogy étkezés után, amikor
minden falat ételmet elfogyasztottak, egyszerre csak
beállított hét szegény ember és enni kért. Róbert
bácsi a legnagyobb zavarban volt, minthogy semmi-

főle élelmiszer nem állott rendelkezésre. Tétovázva,
szomorú tekintettel és kétségbeesetten nézte a hét
éhes embert, amikor egyszerre csak nyílik az ajtó és
egy csomagot hoznak, amelyben egy kiló debreceni
kolbász és négy kiló kenyér volt. Mondanunk sem
kell, hogy a hét éhes ember nem távozott korgó gyo-
morral.